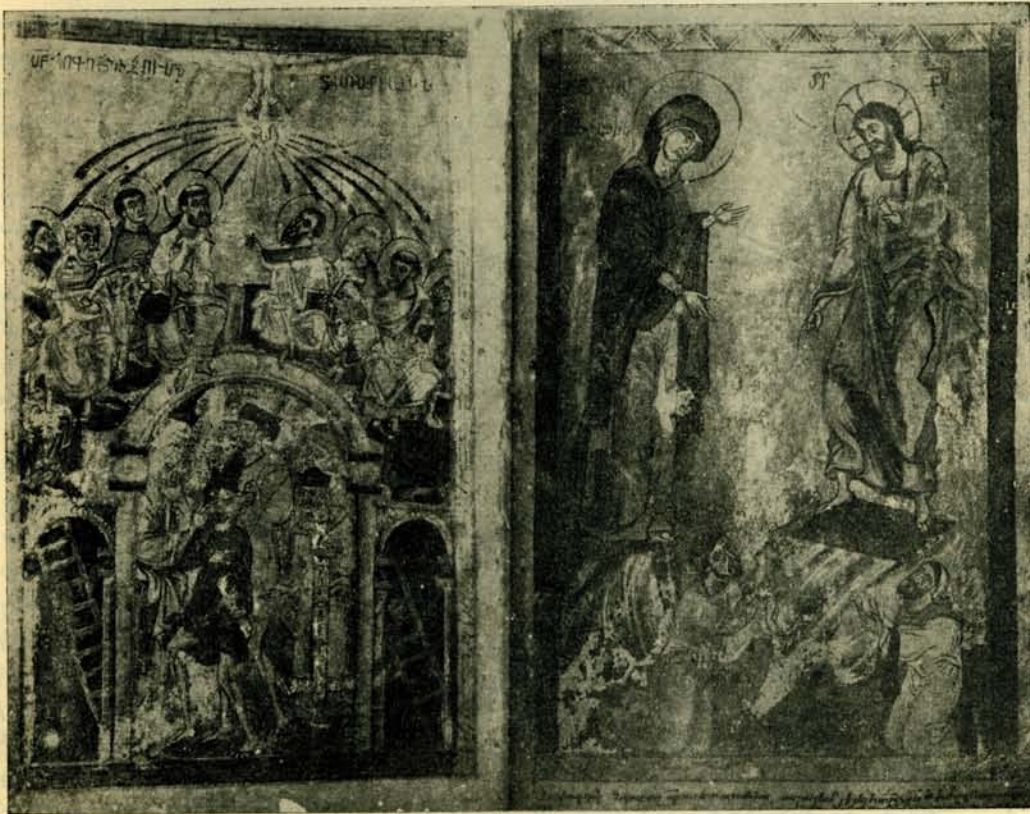

ուով. հայոց 22 թուականի վերջում և Քրիստոսի 1322/3 թուին արդեն նա կապեր ունէր հաստատած Զաքարիա Ծործորեցու և Յոհան Երզնկացու հետ, որ այդ ժամանակ նստում էր Արտազի Ծործորի վանքում. Երզնկացին այդ ժամանակ լատիններէնից թարգմանում է «տր. Բարդուղիմէոսի հեղահոգի քահանայ(ի) եւ յոյժ գիտնականի» օգնութեամբ թովմա Ակուինացու եօթն խորհրդոց գիրքը (*): Յոհան Քոնեցին ի՞նչպէս կապուեց Բարդուղիմէոսի հետ, չգիտենք. ըստ Զամչեանի (**), որպէս թէ հէնց Նսային է ուղարկել նորան Մարաղա, տեղեկանալու, թէ «ո՞րպիսի իցէ վարդապետութի. սորա», ապա յարե-

գեղս Քոնա». գիւղի առաջնորդ պարոն Գորգի ձեռքով շինել է տալիս եօթանասուն օրուայ ընթացքում Քրոնայի Ս. Աստուածածինը. նաեւ «զբզմս. յորդորեաց ի միաբանութի. սբ. եկնցոյն Հռոմայ. . . և բերեալ զընկերակիցս իւր արար կցորդ այսմ մեծի բարութեցս.» (*): Այս խօսքերն աւելի պարզւում է մի համառօտ յիշատակարանից. «Յոհան Քոնեցին մեծին Նսայեայ աշակերտք էին և այսչափ վարդապետովս դարձեր են ի Փռանգաց դաւանութի. Մարգարէ վրդպտ. ի գեղջէն Օծոպայ. Յակոր վրդպտ. ի գիւղաքաղաքէն Կառնուոյ. Հայրպտ. վրդպտ. է. աղբիւր գեղջէ. Յոհան վրդպտ. ի Ծուանա գեղջէ Սիմէօն վրդպտ. ի Բասեն

Պատկեր 227.

լով նորան, համոզում է զալ, բնակուել Քոնայում, իւր աշակերտներին էլ նոյնը յորդորելով: Այս վերջին իրողութիւնը հաստատուում է Քոնացի Յակոր վարդապետի խօսքերով, որ նա կցում է Բարդուղիմէոսի քարոզգրքի յիշատակարանին և յայտնում, թէ Յովհաննէս վարդապետը մեծ նեղութեամբ բերել է «զվերու գրել. այրն նոյ զտր. Բարդուղիմէոս և բնակեցոյց ի

գաւառէ. ներսէս վրդպտ. ի գաւառէն Տարօնոյ. Առաքել և Իէլ. վրդպ. ի գաւառէն Արտազու. Գրիգոր վրդպտ. ի յԱպրակունիս գեղջէ. Կոստանդին և Յոհն. վրդպտք. ի յաշխարհէն (նշանագրով) Կիլիկոյ. Սիմէօն վրդպտ. ի Ուլէն. գւռէ.» (**): Մշակուած

(*) Զեռ. էջմ. № 689 նժ.:

(**) Զեռ. էջմ. № 2195/2180, 321 ա. Զեռագրի այն մասը, որտեղից հանուած է այս ցանկը, թուական չունի: Տես նաև Զեռ. էջմ. № 1364/1361, 341 ա.: Այս ցանկից երկուսը մեզ ծանօթ են արդէն, Մարգարէ Օծոպեցու համար Դանիէլ Կուբեցու ձեռքով արտագրուած տեսանք Յոհան Քոնեցու թարգմանած «Գիրք դժոխոց»ը, հաւանօրէն սա է. «մենամարտիկ բարունին Մարգարէ», որ

(*) Զեռ. էջմ. № 505/560 (կար. 493), 204 ա. (Յաւել. Բ. 84, պատկ. 222):

(**) Պատմութիւն Հայոց, III. 326: Բայց այդպիսի բովանդակութեամբ աղբիւր մինչև այժմ չէ գտնուած. հաւանօրէն, ի նկատի ունի Բարդուղիմէոսի Քարոզգրքի յիշատակարանը: